Національна академія аграрних наук України
Інститут тваринництва НААН

ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ ТВАРИННИЦТВА В УМОВАХ ВІЙНИ ТА ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

Матеріали
III міжнародної науково-практичної онлайн конференції
Інституту тваринництва НААН

(15 травня 2026 р.)

Харків
2026

Національна академія аграрних наук України
Інститут тваринництва НААН

ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ ТВАРИННИЦТВА В УМОВАХ ВІЙНИ ТА ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

Матеріали
ІІІ міжнародної науково-практичної конференції
Інституту тваринництва НААН

(15 травня 2026 р.)

Харків
2026

УДК 636.082(477)

ПЛЕМІННІ ЗАВОДИ ТА ПЛЕМІННІ РЕПРОДУКТОРИ – ОСНОВА ФОРМУВАННЯ АКТИВНОЇ ЧАСТИНИ ПОПУЛЯЦІЙ РІЗНИХ ГАЛУЗЕЙ ТВАРИННИЦТВА

Антон ПОЧУКАЛІН, к. с.-г. н.
Інститут розведення і генетики тварин імені М. В.Зубця Національної академії аграрних наук України

Тваринництву Україні завжди надається особлива увага, оскільки галузь є багатофункціональною і стратегічною одиницею економіки країни. Чисельність поголів'я, обсяги валового виробництва тваринницької продукції, імпорт-експорт та споживання продукції - є лише частиною комплексу показників, які постійно перебувають у аналізі вчених для подальшого розвитку тваринництва (Kovalchuk I. V. et al., 2019; Kudryk N. A. et al., 2024; Novostavska A. V., Svistula, O. V., 2009). Не менш важливим елементом залишається удосконалення продуктивних ознак різних галузей тваринництва через оцінку її активної частини. Однак більшість досліджень ґрунтуються на характеристиці загальної племінної частини з визначенням її розміру, породної приналежності, рівня продуктивних ознак і селекційних ознак загалом (Pochukalin A. Ye., 2022; Voitenko S. L., Sydorenko O. V., 2025). Тому метою даної роботи була оцінка активної частини різних галузей тваринництва за основними племінними статусами (заводами, репродукторами). Для вирішення цього питання був використаний Державний реєстр суб'єктів племінної справи у тваринництві за 2024 рік (Zhukorskyi O. M. et al., 2025).

Згідно затвердженого «Положення про Державний реєстр суб'єктів племінної справи у тваринництві» галузі тваринництва мають неоднакову кількість племінних статусів. Так у скотарстві, козівництві, вівчарстві, свинарстві та буйволівництві виділено дев'ять статусів, у конярстві – 11 статусів, у звірівництві, бджільництві, рибництві – 5 статусів та шовківництві – 4 статуси. Найбільш поширеними статусами є – племінний завод та племінний репродуктор різних модифікацій залежно від галузей тваринництва (Ministerstvo, 2012).

Активна частина молочного скотарства представлена 121 племінним заводом та 186 племінними репродукторами з наявним племінним поголів'ям, яке становить відповідно 177107 гол. у тому числі 76594 корови та 179123 гол. у т.ч. 79516 корів. За однакового співвідношення поголів'я у заводах (50%) і репродукторах (50%) встановлена різниця значень показників продуктивності молочної худоби. Так, надій корів у племінних заводах становить 9686 кг з кількістю молочного жиру 369 кг, у той час як у корів племінних репродукторів – 9019 кг та 345 кг. Тобто, перевага корів племінних заводів за надоєм становить 667 кг (або на 7%), а за молочним жиром 24 кг (6,5%) порівняно з показниками продуктивності корів репродукторів. Поряд з середнім значенням продуктивності корів відмічено перевагу корів племінних заводів за лактаціями. Первістки у заводах мають надій 9153 кг, що на 400 кг вище порівняно зі значенням корів у репродукторах, а у повновікових корів перевага за надоєм становить 744 кг у бік заводів (9904 кг). Найбільшою за кількістю племінних заводів є – Київська область, де зосереджено 20 статусів зі загальною чисельністю 24586 голів, у тому числі 10476 корів. Щодо племінних репродукторів, то найбільша їх кількість зосереджена у Черкаській області – 27 статусів з поголів'ям 20501 голова, у тому числі 9444 корів. Найбільш продуктивними є корови племінних заводів Харківської області, 3 статуси – надій 13078 кг, а серед корів племінних репродукторів – Тернопільської області, 3 статуси – 11717 кг.

Активна частина популяції великої рогатої худоби м'ясного напряму продуктивності представлена 21 заводом та 20 репродукторами. Їх поголів'я розміщується наступним чином, 53% або 11566 голів у тому числі 4870 корів у племінних заводах та 47% або 10111 голів у тому числі 4260 корів у репродукторах. Частка бугаїв-плідників у племінних заводах становить 65% або 141 голова, у той час як в репродукторах – 35% або 77 голів. Щодо значень живої маси корів після третього отелення та молочності у первісток та повновікових корів, то вони мають високу мінливість, яка не залежить від статусів. Ліміти вище вказаних показників

у племінних заводів становить 485 кг … 648 кг, 164 кг … 234 кг, 174 кг …258 кг, а у репродукторах відповідно 450 кг … 642 кг, 186 кг … 244 кг, 195 кг … 258 кг. У Волинській області зосереджено поголів'я племінних заводів – 6 статусів і 4827 голів та репродукторів - 6 статусів і 3129 голів м'ясної худоби.

Активна частина свинарства має 15 племінних заводів у яких зосереджено 44976 голів (49% загального поголів'я), а репродукторів – 26 статусів - 46030 голів (51%). Розміщення основних кнурів і свиноматок у досліджуваних статусах також нерівномірне. За кнурами (53% з наявних 154 голів) і свиноматками (70% з наявних 10285 голів) спостерігається перевага племінних репродукторів порівняно з заводами. У Тернопільській області розміщене найбільше поголів'я свиней племінного заводу – 16520 голів у тому числі 8 кнурів та 1015 свиноматок, у той час як у Львівській області – племінних репродукторів – 23402 голови, у тому числі 48 кнурів та 4128 свиноматок. За лімітами середньодобових приростів молодняку спостерігається однакові значення, як племінних заводів 437 г … 861 г, так і репродукторів 441 г … 816 г.

Активна частина вівчарства зосереджена у 1 племінному заводі Житомирської області з поголів'ям 860 голів (5% від загального) та 22 репродукторах (23545 голів, або 95%). Наявність баранів-плідників та вівцематок і ярок старше 1 року у заводі становить 20 гол. і 820 гол. та 618 гол. і 14634 гол. на Хмельниччині розміщене найбільше поголів'я племінних репродукторів, де утримується 12168 голів овець, у тому числі 270 баранів-плідників та 7449 вівцематок і ярок. Середнє значення настригу немитої вовни на структурну вівцю у племінному заводі становить 5,2 кг, а у митому волокні – 3,1 кг, що більше за максимальний показник, який отриманий у племінному репродукторі (4,8 кг та 3,1 кг). Смушкове вівчарство представлене племінним заводом з Одеської області (2310 голів або (83% загального поголів'я) у тому числі 45 баранів та 1513 вівцематок і ярок старших 1 року та племінним репродуктором з Чернівецької області (465 гол. (7%) у т.ч. 21 баран-плідник та 330 вівцематок і ярок.

Активна частина конярства сформована з 11 кінних заводів у яких утримується 930 голів коней (54% загального поголів'я) з яких 20 жеребців-плідників та 393 конематки та 12 племінних репродукторів (792 гол. або 46 %). Найбільша кількість коней у племінних заводах сконцентрована у Запорізькій області (191 гол. або 11%), тоді як у Чернігівській області племінний репродуктор у якому утримується 225 голів коней.

Активна частина птахівництва представлена курьми та страусами і нараховує 2798 тисяч голів. Поголів'я птиці належить до 11 племінних птахорепродукторів ІІ-го порядку. У Київській області зосереджено 74% загального поголів'я птахів, або 2059,5 тис. голів. Племінна частина дорослих страусів нараховує 600 голів, які розміщені у Закарпатській області.

Активна частина кролівництва – це два племінні репродуктори Черкаської області у яких утримується 4010 кролів, у тому числі 140 самців та 1045 кролематок. Мінливість за виходом молодняку від однієї самки за окріл коливається від 7,8 гол. до 8 гол., а за рік від 54 гол. до 59 гол. і залежить від генотипу.

Активна частина рибництва складається з 8 племінних заводів, де утримується 1452 гол. (0,03% загальної чисельності) у тому числі 625 самок та 827 самців. Відповідно, у племінних репродукторах чисельність риб становить 42186 голів (99,97%).

Активна частина бджільництва представлена 2-ма племінними заводами Закарпатської області у яких зосереджено 16% бджолиних сімей (1520 штук загальної чисельності), 14 племінними бджолорозплідниками – 42% (3975 сімей) та 22 племінними пасіками – 42% (3887 сімей).

Отже, розміщення активної частини за галузями тваринництва у племінних заводах і племінних репродукторах не однакове. Перевага за поголів'ям у племінних заводах відмічено у м'ясному скотарстві, смушковому вівчарстві та конярстві. Відсутні племінні заводи у птахівництві та кролівництві. Однакові частини розміщення племінних тварин у заводах і репродукторах характерно для молочного скотарства.

Список літератури

Kovalchuk, I. V., Sliusar, M. V., Kovalchuk, I. I. (2019). Analiz stanu molochnoho skotarstva Ukrainy, yak perspektyvnoho sektora ekonomiky. *Visnyk Sumskoho natsionalnoho ahrarnoho universytetu. Seriia «Tvarynnytstvo»*. 4(39), 63–67. https://doi.org/10.32845/bsnau.lvst.2019.4.9

Kudryk, N. A., Turynskyi, V. M., Tsvihun, A. T., Tsvihun, I. A., Yakovchuk, V. S., Tymofiishyn, I. I. (2024). Deiaki aspekty rozvytku ta suchasnyi stan vivcharstva v oblastiakh zakhidnoho rehionu Ukrainy. *Tavriiskyi naukovyi visnyk. Silskohospodarski nauky*. 136, I, 253–265. DOI https://doi.org/10.32782/2226-0099.2024.136.1.31

Ministerstvo ahrarnoi polityky ta prodovolstva Ukrainy. (2012 June, 13) *Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Derzhavnyi reiestr subiektiv pleminnoi spravy u tvarynnytstvi*. nakaz № 358. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1118-12#Text

Novostavska, A. V., Svistula, O. V. (2009). Svitovi tendentsii rozvytku tvarynnytstva. *Naukovyi visnyk «Askaniia-Nova»*. 2, 3–7.

Pochukalin, A. Ye. (2022). Stan tvarynnytstva Ukrainy: monitorynh za 2021 rik. *Rozvedennia i henetyka tvaryn*. 64. 69–83. https://doi.org/10.31073/abg.64.07

Voitenko, S. L., Sydorenko, O. V. (2025). Henetychni resursy silskohospodarskykh tvaryn Ukrainy ta vplyv na nykh dii voiennoi ahresii. *Rozvedennia i henetyka tvaryn*. 70. 70–86. DOI:https://doi.org//10.31073/abg.70.05

Zhukorskyi, O. M., Romanova, O. V., Mykhailenko, N. H., Pryima, S. V., Pochukalin, A. Ye., Basovskyi, D. M. (2025). Derzhavnyi reiestr sub'iektiv pleminnoi spravy u tvarynnytstvi za 2024 rik. II, 163. chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://iabg.org.ua/images/catalog/II%20tom%202024%20rik.pdf

УДК 636.338.512.034

ШЛЯХИ ВІДРОДЖЕННЯ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА НА СХОДІ УКРАЇНИ

Василь ПРУДНІКОВ, д. с.-г. н., професор
Олександр КОЛІСНИК, д. с.-г. н., старший дослідник
Степан МИХАЛЬЧЕНКО, д. с.-г. н., професор
Руслан БАТИР, к. с.-г. н., докторант
Інститут тваринництва НААН України

Повномасштабна війна Росії проти України призвела до втрат 238 тис. голів великої рогатої худоби, 544 тис. голів свиней, 131 тис. голів овець і кіз, а також майже 13 млн. голів птиці. Загальний збиток, спричинений зменшенням поголів'я, оцінюється в 254 мільйони доларів США без урахування збитків від зниження виробництва продукції тваринництва, викликаного зменшенням поголів'я (Нейтер Р. та ін., 2024).

На 1 грудня 2025 року в Україні налічувалося 1,94 млн голів великої рогатої худоби, що на 11% менше, ніж на аналогічну дату минулого року. Поголів'я корів становило 1,08 млн. із загального стада, що на 11,5% менше, ніж на 1 грудня 2024 року. Сільськогосподарські підприємства за результатами 11 місяців цього року наростив поголів'я ВРХ на 3,3% до 948 тис. голів. Поголів'я корів за рік також зросло – до 385,2 тис. голів (2,6%). У господарствах населення на 1 грудня налічувалося 995 тис. голів ВРХ, що на 21% менше, ніж на таку ж дату 2024 року. Зокрема, кількість корів скоротилася на 17,9% – до 690,8 тис. голів. Виробництво молока в Україні у 2024 році склало близько 7,2 млн. тон. Частка сільськогосподарських підприємств склала 41,6 % (3 млн. тон), а господарства населення виробили 4,2 млн. тон (58,4 %) (Держстат, 2025).

ЗМІСТ

Адмін Б. 3
МЕНЕДЖМЕНТ ГОДІВЛІ МОЛОЧНОЇ ХУДОБИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ З РІЗНИМ РІВНЕМ ФІНАНСОВИХ МОЖЛИВОСТЕЙ

Адмін О., Адміна Н. 7
ВПЛИВ ВІКУ ТА ЖИВОЇ МАСИ РЕМОНТНИХ ТЕЛИЦЬ ПРИ ПЕРШОМУ ЗАПЛІДНЕННІ НА ЇХ ПРОДУКТИВНІСТЬ ТА ВІДТВОРЕННЯ

Бендасюк О. 9
ЗБАЛАНСОВАНИЙ РОЗВИТОК АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА : УПРАВЛІНСЬКО-ПРАВОВІ ПІДХОДИ

Гацько А., Косенко Є., Смігунова О. 11
СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА В УКРАЇНІ

Дроздов С., Проскура І. 14
ЕФЕКТИВНІТЬ ВИКОРИСТАННЯ ПЕРСПЕКТИВНИХ КОРМІВ ДЛЯ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА У ЗОНІ ЛІСОСТЕПУ УКРАЇНИ

Золотарьов А. 16
ЯК ВПЛИВАЮТЬ ЗМІНИ КЛІМАТУ НА ВЕЛИКУ РОГАТУ ХУДОБУ

Корнієцький О. 19
ТРАНСФОРМАЦІЯ ВИРОБНИЧОЇ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ В ТВАРИННИЦТВІ ТА ВИКЛИК «ОСТАННЬОЇ МИЛІ» В АГРАРНІЙ ЛОГІСТИЦІ УКРАЇНИ

Король А., Король-Безпала Л., Безпалий І. 22
ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОБНИЦТВА КОЗЛЯТИНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ УКРАЇНИ

Кучер С. 25
УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ НАПУВАННЯ МОЛОДНЯКУ СВИНЕЙ

Луник А., Халак В. 28
ПОКАЗНИКИ ХІМІЧНОГО СКЛАДУ НАЙДОВШОГО М’ЯЗА СПИНИ У МОЛОДНЯКА СВИНЕЙ ВЕЛИКОЇ БІЛОЇ ПОРОДИ ФРАНЦУЗЬКОЇ СЕЛЕКЦІЇ, ЇХ МІНЛИВІСТЬ ТА КОРЕЛЯЦІЙНИЙ ЗВ'ЯЗОК

Лупенко Ю., Нечипоренко О. 32
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПОТЕНЦІАЛУ ГАЛУЗІ ТВАРИННИЦТВА : ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ

Ляшенко Ю., Кулібаба Р., Марчук В. 36
СИСТЕМНИЙ БІОІНФОРМАЦІЙНИЙ АНАЛІЗ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ГЕНОМУ BOS TAURUS У МАРКЕР-АСОЦІЙОВАНІЙ СЕЛЕКЦІЇ

Маменко О., Портянник С., Церенюк О., Онищенко А. 38
КОРЕЛЯЦІЙНО-РЕГРЕСІЙНИЙ АНАЛІЗ ВМІСТУ ВАЖКИХ МЕТАЛІВ У ГРУНТАХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ УГІДЬ І КОРМАХ РАЦІОНІВ РІЗНИХ ТИПІВ ГОДІВЛІ КОРІВ ДЛЯ ПРОГНОЗУВАННЯ РИЗИКУ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТВАРИННИЦТВА

Маренич Т. 41
ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ МОДЕЛІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ДОРАДНИЦТВА В УКРАЇНІ

Марченко В., Ткачов А., Петраш В., Петраш В. 45
ЧИННИКИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ СКОТАРСТВА

Міненко С. 48
ЕКОНОМІЧНА СТІЙКІСТЬ ВИРОБНИКІВ ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА ЯК ОСНОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Нагорний С., Косенко С., Скляренко О. 51
ВНЕСОК НАТАЛІЇВСЬКОГО КІННОГО ЗАВОДУ У ФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ РИСИСТОЇ ПОРОДИ КОНЕЙ

Орел А. 55
ПОВЕДІНКА СПОЖИВАЧІВ НА РИНКУ ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА

Орел В. 57
ТРАНСФОРМАЦІЯ СИСТЕМИ ОПЛАТИ ПРАЦІ ТА СТРУКТУРИ ВИТРАТ У СУЧАСНОМУ СВИНАРСТВІ

Пелих Н. 59
ОЦІНКА ВІДТВОРЮВАЛЬНІ ЯКОСТІ СВИНОМАТОК З УРАХУВАННЯМ ІНДЕКСУ ПРИСТОСОВАНОСТІ

Помітун І., Корх І., Гребень Л., Заруба К. 61
ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ КРОСБРИДИНГУ МЕРИНОСІВ ТА ОВЕЦЬ М'ЯСНОГО НАПРЯМУ ПРОДУКТИВНОСТІ

Потишняк О., Крюкова І. 64
ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ТВАРИННИЦТВА ТА ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

Почукалін А. 67
ПЛЕМІННІ ЗАВОДИ ТА ПЛЕМІННІ РЕПРОДУКТОРИ – ОСНОВА ФОРМУВАННЯ АКТИВНОЇ ЧАСТИНИ ПОПУЛЯЦІЙ РІЗНИХ ГАЛУЗЕЙ ТВАРИННИЦТВА

Прудніков В., Колісник О., Михальченко С., Батир Р. 69
ШЛЯХИ ВІДРОДЖЕННЯ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА НА СХОДІ УКРАЇНИ

Прусова Г., Ткачова І., Ткачов А., Петраш В., Дувін В. 73
ОЦІНКА НЕШКІДЛИВОСТІ ТА ПОЗИТИВНОГО ЕФЕКТУ ІННОВАЦІЙНОЇ ОРГАНІЧНОЇ КОРМОВОЇ ДОБАВКИ

Саприкін В., Косов М. 75
ПОРІВНЯННЯ ХЕЛАТНИХ СПОЛУК МІКРОЕЛЕМЕНТІВ НА РІЗНІЙ ОСНОВІ У ГОДІВЛІ МОЛОДНЯКУ КРОЛІВ

Свистунова І., Захлєбаєв М., Школа В., Поворознюк Я. 77
ФОТОСИНТЕТИЧНА ПРОДУКТИВНІСТЬ БУРКУНУ БІЛОГО В ОДНОВИДОВИХ ТА СУМІСНИХ ПОСІВАХ

Сушко О., Мартинюк І., Савельєва М., Хмельков В., Єлецький Г. 79
ВИДАТНИЙ ВЧЕНИЙ РЕПРОДУКТОЛОГ У ГАЛУЗІ ВІДТВОРЕННЯ СВИНЕЙ – СЕРДЮК С. І. (до 100-річчя від дня народження)

Ткачова І., Лютих С. 81
ЕФЕКТИВНІСТЬ ВІДТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ РИСИСТОЇ ПОРОДИ КОНЕЙ ЗА ЗАСТОСУВАННЯ СХРЕЩУВАННЯ З ПОЛІПШУЮЧИМИ ПОРОДАМИ

Ткачова І., Прусова Г., Петраш В. 84
ЗМІНИ ПОКАЗНИКІВ ЯКОСТІ МОЛОКА КОРІВ В УМОВАХ ЛІСОСТЕПУ УКРАЇНИ ЗА МІСЯЦЯМИ РОКУ

Ткачова І., Прусова Г., Лютих С., Ткачов А., Ламейко О. 88
БОТАНІЧНИЙ СКЛАД ТА ПОЖИВНІСТЬ КОРМОВИХ УГІДЬ У ВЕСНЯНИЙ ПЕРІОД ДЛЯ КОНЕЙ АГРОКЛІМАТИЧНОЇ ЗОНИ ЛІСОСТЕПУ З УРАХУВАННЯМ ЗМІН КЛІМАТУ

Халак В., Онищенко А., Конкс Т., Бордун О., Новохатько Р. 91
ВІДТВОРЮВАЛЬНІ ЯКОСТІ СВИНОМАТОК РІЗНОГО РІВНЯ АДАПТАЦІЇ ТА ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ В УМОВАХ ПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ

Чехічин А., Ткачова І. 96
КОНІ В СИСТЕМАХ РЕВАЙЛДИНГУ

Щербак О. 97
ВИКЛИКИ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ СТІЙКІСТЮ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

Яницький М., Єрін О. 100
СУТНІСТЬ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

Kurhaluk N., Tkachova I., Buyun L., Tkaczenko H. 103
ONE HEALTH APPROACH AS AN INTEGRATIVE FRAMEWORK FOR HUMAN, ANIMAL, AND ENVIRONMENTAL HEALTH

Makovoz O. 108
THE SUSTAINABILITY OF AGRICULTURAL INVESTMENT AND STRATEGIC GUIDELINES FOR THE SYSTEMIC PROTECTION OF THE AGRICULTURAL SECTOR IN THE CONTEXT OF INSTITUTIONAL TRANSFORMATION

Tkaczenko H., Buyun L., Tkachova I., Kurhaluk N. 110
PHYTOCHEMICALS AS SUSTAINABLE ALTERNATIVES TO ANTIBIOTICS IN MODERN ANIMAL NUTRITION AND FEEDING TECHNOLOGIES